

Dirigenten

ett kortfilmsmanus av
Johan Brännström

© 1997

UPPTONING:

INT. LÄGENHET – STOCKHOLM – KVÄLL

KLASSISK MUSIK svävar behagligt över bilden medan vi genom ett FISH EYE-ÖGA betraktar en port försjunken i skuggor. Porten ser ut som vilken annan som helst, bara aningen elegantare.

FÖRTEXTER BÖRJAR. Ljudet av porten som rycks upp, sedan kommer en HYRESGÄST in i bild och parkerar vid hissen, trycker på knappen och väntar; kliver in och åker upp.

KLASSISK MUSIK fortsätter. Efter en stund kommer en hyresgäst till in i porten: EN KVINNA, cirka 30, attraktiv, guldring, päls. Men precis då hon ska öppna hissdörren åker handväskan i golvet. Med en svordom börjar hon rafsas in kajalpennor, rogue, läppstift ett kreditkort och preventivmedel.

Från DÖRRÖGAT börjar vi backa in i en hall...söker oss in i en vacker och spatiös våning, den klassiska musiken svävande ovanpå de tydligt utmejslade ljuden från porten; HISSEN som anländer ovanför och KVINNAN som låser upp sin lägenhet...

INT. VARDAGSRUM – LÄGENHET

Vardagsrummet påminner mer om en provisorisk träningslokal. Antika möbler har fått ge vika för speglar och redskap. Framför en av de stora SPEGLARNA hittar vi ISABELLE, 16; djupt inne i musiken som hon rör sig graciöst till mot en barr.

NÄRMARE PÅ HENNES ANSIKTE; yngre och oskuldsfullare än sin rätta ålder. Ett skarpt ljud från grannlägenheten ovanför tränger in. Isabelle kommer av sig, tittar irriterat uppåt.

INT. LÄGENHET – SENARE

NY MUSIK STRÖMMAR ut från stereon, men nu är scenen en annan: Isabelle sitter i bara trosor mitt på det nakna golvet och äter middag omgiven av en hög med studieböcker. Hon läser intensivt. Nya ljud ovanifrån tränger in: EN BADKARSKRAN som spolar. Hon tittar upp, distraherad igen, fortsätter läsa.

INT. LÄGENHET – YTTERLIGARE SENARE

FIOLMUSIK strömmar nu ut i trevande toner. Isabelle står framför en annan spegel med en violin. Hon betraktar sig själv hypnotiserad medan hon spelar. Ljuden från grannlägenheten ovanför

har nu också tagit ny form: DUNSANDE STEG, som om hon har bråttom. PORTEN rycks upp och någon kliver in i HISSEN.

Isabell avbryter sig. Hör DÖRRKLOCKAN; de dunsande STEGEN igen innan dörren öppnas. Kvinnans RÖST som välkomnar gästen och släpper in honom. Irritationen har övergått i nyfikenhet då hon hör MANSSTEGEN, det svaga klirrandet av VINGLAS.

KVINNANS RÖST

...pengarna först om du inte har något emot det...

Isabelle återgår snabbt till fiolen och nynnar samma melodi som hon spelar, som för att återfå koncentrationen. Hon knäböjer och byter blad i ett nothäfte; hittar rätt melodi; rätar sig och fortsätter envist nöta på den framför spegeln.

INT. SOVRUM — LÄGENHET — NATT

Isabelle ligger i en dubbelsäng, omsluten av rena sidenlakan; tummen en bit från munnen, hennes ställning ett barns trygga. Sedan sprattlar hon till och blir liggande på rygg; stryker de utsträckta armarna över lakanen. FOTORAMEN i b.g visar en stram, PROPERT KLÄDD MAN, uppenbarligen Isabelles far.

NYA LJUD ovanifrån. Suckar, kroppar som rör sig rytmiskt. Hon rycker till ur sin dvala och lyssnar i mörkret. Sedan sluter hon dem lika snabbt och vänder bort. Men älskogs ljuden ökar i intensitet. Kvinnans gryn övergår i smärta. Sedan plötsligt:

MANSRÖST

...jävla hora...

ISABELLES ÖGON spärras upp igen och blottar en arg blick. Sedan kastar hon täcket över huvudet. Men ljuden försvinner inte. Till sist får Isabelle nog och kastar av sig täcket.

INT. KÖKET — LÄGENHET

EN TEJPRULLE och ETT ANTECKNINGSBLOCK landar på köksbordet och Isabelle skriver med arga, spretiga bokstäver på blocket: "DU SOM BOR PÅ FYRAN: DET FINNS FOLK SOM VILL SOVA PÅ NATTEN!" Hon stryker under ordet sova två gånger till. Släpper pennan och tittar på sin hand: den darrar. Bladet rycks loss.

INT. GYMNASIESKOLSAL – STOCKHOLM – MORGON

NÄRBILD PÅ ETT KOLLEGIEBLOCK och en penna som börjar rafsna några ord. EN LÄRARE håller föredrag i en stor oval sal full med ELEVER som lyssnar intresserat. Vi tar in KLASSKOMPISEN LINDA som knycklar ihop lappen hon skrivit och kastar mot ISABELLE en bit bort. Hon tittar förvånat upp och vecklar ut lappen. Vi ser det hon skrivit: "Hur går det med Dirigenten?" Isabelle viker snabbt ihop lappen och möter hennes blick i samförstånd. Sedan börjar de fnittra. LÄRAREN avbryter sig.

EXT. CENTRALA STOCKHOLM – DAG

ETT MYLLER AV FOLK på väg fyller förgrunden innan vi hittar ISABELLE; en liten skolväska på ryggen. Hon NYNNAR samma melodi hon spelade på fiolen samtidigt som hon stannar; tittar noga åt båda hållen innan hon korsar gatan.

NÄRMARE PÅ EN MUSIKAFFÄR då Isabelle försvinner in. Genom fönstret ser vi henne orientera sig fram till en vägg full av NOTBÖCKER. Sträcka sig upp efter en av dem och gå till kassan.

INT. VARDAGSRUM – LÄGENHET – KVÄLL

GENOM FISH EYE-DÖRRÖGAT ser vi KVINNAN från lägenheten ovanför stanna och trycka på hissknappen...då hon får syn på ISABELLES LAPP. Hon läser den, tittar nonchalant åt vårt håll. Sedan kliver hon in i hissen och åker upp. Vi backar och tar in...

ISABELLE sittande i skräddarställning mitt på golvet, omgiven av studieböcker. Hon försöker koncentrerar sig, men vi ser att hon hör HISSEN på väg upp; STEGEN och DÖRREN som låses upp.

INT. BADRUM – LÄGENHET – SEN KVÄLL

ISABELLE ligger i badkaret, hennes nakna kropp under ett lager av badskum och njutningsfullt slutna. Ljudet av DÖRRKLOCKAN som ringer igen; sedan de HÖGKLACKADE SKORNA som går fram och öppnar. Kvinnans röst med utstuderad glädje:

KVINNORÖST

...Hej! Kom in....

EN VÅLDSAM KLATCH tränger igenom följt av kvinnans skrik. En örfil. Isabelle ögon rycker till och tittar mot taket. Lyssnar intensivt. Det blir tyst. Snabbt skyler hon sig med en handduk.

INT. KÖKET – LÄGENHET – NATT

GENOM KÖKSFÖNSTRET betraktar vi gården tre våningar nedanför. Isabelle sitter uppkrupen på en stol vid köksbordet, böcker uppslagna omkring sig, men oförmögen att plugga. Hon tittar på klockan med en suck: 01.13.

ÄLSKOGSLJUDEN ovanifrån tar återigen form. Men denna gång är intensiteten större, ständigt gränsande till smärta. Isabelles irritation kulminerar; hon slår ljudligt igen boken och går ut

INT. SOVRUMMET – LÄGENHET

KLATSCH-LJUDET piskar genom taket igen medan vi tittar ut genom SOVRUMSFÖNSTRET över en tyst och stilla gård. Ljudet av en NY ÖRFIL medan vi tar in ISABELLES ANSIKTE i n.b då hon håller andan, blicken borrad fast vid en SPRICKA i taket.

KVINNANS RÖST tränger igen. Hon skrattar. Isabelles blick är nästan skräckfylld över hennes reaktion då vi hör:

KVINNORÖST

Kan du inte bättre än så..?

Isabelle har satt händerna över öronen nu, i ett desperat försök att kväva ljuden och frustrationen. Till sist vågar hon ta bort dem. Inga ljud. Bara tystnad. Hon lyssnar intensivt i mörkret och hör...HISSEN. På väg ned...Hon kastar upp täcket-

INT. HALL – LÄGENHETEN

I X.NB ser vi ISABELLES ÖGONLOB uppspärrad pressa mot ljuset som strilar in genom ögat i dörren. GENOM DÖRRÖGAT ser vi hissknapparna klättra nedåt och hissdörren öppnas.

EN MEDELÅLDERS MAN kliver ut och vänder sig bort. Ska just fortsätta då han får syn på ISABELLES LAPP. Han läser den. Med Isabelle studerar vi mannen i portens skuggor: propert klädd, hatt. Hon håller nästan andan då hon iakttar honom.

DÅ PLÖTSLIGT vänder sig mannen rätt mot oss och böjer sig fram mot DÖRRÖGAT I EXTREM N.B. Isabelle reagerar instinktiv och tar ett kliv bakåt i skuggorna, skräckslagen.

BREVLÅDAN åker upp med ett skarpt ljud och en LJUSFLOD skjuter in i hallen. Isabelle hinner precis dra in en naken fot från ljuset. RINGKLOCKAN ekar genom hallen. Vi håller tätt på ISABELLE, skräckslagen. Brevlådan åker igen. Signalen dör ut.

INT. SOVRUM – LÄGENHETEN – NATT

Isabelle har lagt sig i sängen, så långt in mot mitten hon kan, täcket högt uppdraget medan hon lyssnar. Andhämtningen är fortfarande tung av chocken. Men ovanför hörs bara tystnad. Hon återfår lugnet och tittar på sänglampan. Den förblir tänd.

INT. SKOLKORRIDOR – GYMNASIUM – DAG

ETT DUSSIN SKÅP öppnas unisont till ljudet av en SKOL SIGNAL. Vi fångar upp KLASSKOMPISEN som kastar in sina böcker, rotar fram några nya längst in, stänger och vänder sig mot ISABELLE.

LINDA

När kommer din pappa hem?

ISABELLE

(en flyktig grimas)

I övermorgon.

LINDA

Än behöver det inte vara slut på dekadensen.

Hon håller ut en VIDEOFILM från skåpet: Claude Chabrols "CEREMONIN". Isabelle ruskar på huvudet, tittar på klockan. Sedan skyndar hon bort i vimlet, skolväskan på ryggen och en fiollåda i handen. Vi klipper in tättare på henne. Hon NYNNAR melodin vi hörde hennes spela förut.

INT. MUSIKSKOLA – LEKTIONSSAL – SENARE

NOTHÄFTET hon köpte ligger uppslaget medan vi hör de trevande tonerna från FIOLEN spela samma melodi. Vi sveper sakta, nästan sensuellt över fler utspridda notböcker...ett öppet fönster med gräsutsikt...ett notställ...och slutligen...

ISABELLE fullt koncentrerad på noterna. Hon kommer av sig och svär tyst. Vi ser att hon är nervösare än hon varit tidigare. En MANSHAND kommer in i bild och nuddar vid hennes arm för att korrigera stråken. Isabelle rycker till. Manshanden försvinner

MUSIKLÄRAREN lyssnar, hans blick ut genom fönstret. Då ser vi: det är SAMMA MAN som hos grannen. Isabelle fortsätter att iaktta honom med en blandning av nervositet och nyfikenhet. Han vänder sig bort och sluter ögonen. Sedan börjar hans dirigera som osynliga takt-pinnar till tonerna.

EXT. CENTRALA STOCKHOLM – EFTERMIDDAG – SENARE

FOLKMYLLER igen i f.g innan vi får in ISABELLE, en mjukglass i handen, solglasögon på i den gassande solen. Hennes NYNNANDE ligger högre än stadsljuden, som om vi hör det i hennes huvud Plötsligt får hon bråttom då hon ser något:

MUSIKLÄRAREN på säkert avstånd en bit fram korsar en gata då det blir grönt. Hon skyndar efter, men vågar sig inte för nära. Plötsligt gör han en paus och vänder sig om. Isabelle vänder sig snabbt mot ett skyltfönster och låtsas titta.

NÄRMARE PÅ SKYLTFÖNSTRET: en erotikbutik full av dildos, sex-bilder och andra erotiska presenter. Hon vänder sig snabbt till ett annat skyltfönster, en generad blick. I fönstrets spegelbild hinner hon se musikläraren gå in på ett hotell.

INT. GRAND HOTELL – PIANOBAREN – SENARE

MUSIKLÄRAREN har tagit plats i baren och beställer en drink av bartendern. Han ser inte ISABELLE som glider in och slår sig ned vid ett bord där hon kan iaktta honom från säkert avstånd. Ett svagt PIANOKLINK ligger över scenen från barpianisten.

MED ISABELLE studerar vi mannens beteende närmare; stamstolen, den flyktigt igenkännande blicken från bartendern. En ensam man. Vi panorerar över KLIENTELET; sobert, kostymklädd... precis då en SILHUETT parkerar intill bild.

ISABELLES GRANNE står precis bredvid henne, blicken spejande över klientelet. Hon ser sensationell ut i sin päls, röd klänning under, läpparna hårt målade. Kring halsen har ett SVART BAND. Isabelle sjunker ihop, rädd för att bli upptäckt.

INT. VARDAGSRUM – LÄGENHETEN – KVÄLL

BALETTMUSIK strömmar ut och vi betraktar ISABELLES graciösa övningar framför spegeln till musiken. Volymen är högre, musiken intensivare som om hon vill gömma sig i den. Hennes panna är blank av svett, men hon fortsätter träningen.

LJUDEN OVANIFRÅN börjar tränga in igen; HISSEN som anländer på våningen, NYCKLARNAN som skjuts in i dörren. Isabelle böjer sig ur bild och höjer volymen. Sedan fortsätter hon, intensivare.

En kraftig DUNS får henne att komma av sig. Argt blänger hon på sin egen spegelbild. Något annat smyger sig in i hennes blick: missnöje. Ögonen sveper från ansiktet...utför bröstet ...linjerna på hennes kropp...midjan. Hon gillar det inte.

INT. SOVRUM – LÄGENHETEN – NATT

EN KNYTNÄVE träffar ett ansikte med ljudet hos ett piskrapp, sedan kraftiga dunsar, som en kropp som faller. Kvinnorösten tränger igenom igen – SKRATTANDE. Mannens anhämtning är tung:

MANSRÖST

...jävla fitta, ska döda dig..

FIOLSTRÅKEN ligger tvärs över en stol framför sovrumsfönstret. Det svaga ljuset från gatulamporna utanför får den att glimma. Isabelle kan inte släppa den med blicken. Hon ligger utbredd över dubbelsängen, hennes nakna kroppen delvis exponerad.

Hon vänder sig bort från ljuset. Men ljuden försvinner inte; mannens tunga ANDHÄMTNING är så nära att den tycks komma från rummet. Isabelles ansikte är svettigt. Sakta söker sig en arm under täcket...allt närmare kritiska erogena regioner...

NÄRMARE PÅ ETT BRUNT BEN som faller ut då de säras för att ge plats åt den trevande handen. Hennes ansikte är vänt bortåt, uppåt, som i skam. Men handen lever sitt eget liv. Som en partner som för henne i en erotisk dans. Läpparna vidgas...

FIOLSTRÅKEN tas från stolen. Hon håller upp den framför sig, låter den glimma sensuellt i det svaga ljuset. Sedan låter hon den söka sig under täcket...undslipper en kvävd flämtning då den kalla stråken får kontakt...

INT. MUSIKSKOLA – LEKTIONSSAL – SENARE

STRÅKEN drar långsamt över fiolen och formar samma melodi som förut, men mer säkert och graciöst nu. Vinden fläktar diskret Isabelles hår genom det öppna fönstret medan hon spelar. Hennes blick är stadigt fäst på...

MUSIKLÄRAREN, ryggen vänd emot henne, händerna graciöst dirigerande i luften medan han lyssnar, uppenbarligen nöjd med vad han hör. Hon ser det och låter stråken avsiktligt skära en felton. Musikläraren grimaserar och vänder sig mot henne.

HANS HAND för stråken i rätt position. Isabelle låter diskret sin hand nudda vid hans i rörelsen. Men den här gången är det han som rycker till och backar; ger henne en disraherad blick och vänder sig sedan mot fönstret. Hon fortsätter besviket.

INT. VARDAGSRUM – LÄGENHETEN – KVÄLL

TV:N FLIMRAR HÅRT. Isabelle ligger utfläkt på mage framför den i bara trosor, smaskande på godis, läsglasögonen på. CHIPS och GODISPÅSAR formar en bädd omkring henne. Ljuden i hyreshuset tränger återigen in; BARNSKRIK och BOLLAR som studsar. Hon kravlar fram och höjer TV-volymen.

PLÖTSLIGT RINGER det på dörren. Isabelle rycker till; kravlar upp och skyndar ut i hallen.

GENOM DÖRRÖGAT ser hon KVINNAN från lägenheten kasta en nervös blick över axeln. Isabelle ser fullkomligt ställd ut; vet inte vad hon ska göra.

GENOM DÖRRÖGAT ser vi kvinnan luta sig fram och ringa igen. I extrem närbild hinner vi granska hennes ansikte. Det är blå- slaget. Närmare på Isabelle vars andhämtning ökat av rädslan. Sedan samlar hon sig, fattar mod och öppnar.

KVINNAN rycker till och stirrar på Isabelle i dörröppningen. Hon har nu solglasögon på sig. Men de kan inte dölja hennes olust över besöket. Hon drar ett snabbt bloss på sin cigarett.

KVINNAN

Är det du som bor här..? Jag menar, under mig?

Isabelle nickar. Finns inte så mycket annat att göra.

KVINNAN

Jag såg din lapp, jag ville bara säga...det ska inte hända igen.

ISABELLE

Det gör ingenting, det är okej.

Ett flyktigt leende. Kvinnan nickar, men blir stående. Som om hon vill något mer. Hon låter solglasögonen glida av och blotta det vi redan sett: ett sargat ansikte.

KVINNAN

Kan jag...komma in en stund?

ISABELLE

Jag håller på och pluggar, jag har tenta. Min pappa kommer hem från Franrike närsomhelst också.

Det sista kommer lite för snabbt. Isabelle lyckas med nöd och näppe dölja sin plötsliga ilska som svämmat upp till ytan.

Kvinnan nickar, besviken och tackar. Ytterdörren går igen. Isabelle lyssnar. Genom ÖGAT ser hon kvinnan otåligt trycka på hissknappen igen och ropar argt uppåt:

KVINNAN

Kan ni släppa hissen däruppe?!

NYCKLARNAN åker fram. Hon låser snabbt SKJUTTILLHÅLLAR-LÅSET.

INT. SKOLSAL – GYMNASIUM – DAG

TENTAMEN-PAPPER delas ut efter bänkraderna under högtidliga former av DEN SKÄGGIGE LÄRAREN. Han gör en paus och noterar ISABELLE. Hon har läppstift på, blusen svart och aningen genomskinlig. Hon ger honom ett leende och tar emot tentan.

KLASSKOMPISEN några bänkar bort stirrar på henne och fnittrat. Isabelle tittar tillbaka. Men ler bara och rycker på axlarna. En allvarlig tystnad sänker sig snabbt över salen. Läraren gör ett tecken. En SKOLKLOCKA går igång. Eleverna påbörjar tentan.

INT. SKOLSAL – GYMNASIUM – SENARE

Isabelle skriver ivrigt under med sitt namn och reser sig från bänken. Hon går fram med ljudligt ekande från hennes klackar och lämnar tentan. Alla andra elever håller fortfarande på.

INT. MUSIKSKOLA – LEKTIONSSAL – EFTERMIDDAG

STRÅKEN glimmar sensuellt i den sprakande solen utifrån igen medan vinder lyfter bladet i NOTHÄFTET. Musiken har fått nytt liv, melodin snirklar sig graciöst fram efter noterna.

MUSIKLÄRAREN sitter vänd bort, men bara delvis närvarande. Hans tankar tycks distraherade av något annat. Hans uttryck vittnar om besvikelse, kanske till och med sorg. Han ser inte ens den målade, uppklädda Isabelle. Hon avslutar melodin.

ISABELLE

Hur var det?

MUSIKLÄRAREN

Bra. Bra. Du får betyget sen...

En otålig blick på klockan, sedan reser han sig. Hans blick söker sig ut genom fönstret. Isabelle stannar framför honom.

För ett ögonblick öppnas en glipa i hennes blus och blottar en bit av hennes bröst. Han ser det, men tittar snabbt bort.

Lektionsdörren går igen framför henne. Men hon blir stående. Kan inte låta bli att pressa örat mot. LJUD inifrån avtecknar sig. Telefonen som lyfts, ett nummer som slås snabbt. Sedan:

MUSIKLÄRAREN

...varför kan jag inte komma? Jag har gått hos dig i två år-

INT. KONSERTLOKAL – AUDITORIUM

ABRUPT KLIPP TILL DIRIGENTEN på väg nedför sidogången i en konsertlokal. Han korrigerar kostymen han nu tagit på sig och nickar diskret åt FILHARMONIKERNA, redan på sina platser.

Han kliver upp på scenen och letar utan ett ord fram ett par takt-pinnar. Filharmonikerna bläddrar lydigt fram rätt sida i notböckerna. Då börjar vi glida bakåt mot ingången och hittar

ISABELLE som stannat i skuggorna. I famnen har hon fortfarande fiollådan. Någon tittar åt hennes håll. Hon sjunker snabbt ned i sätena längst bak. Ser dirigenten knacka med pinnarna som en överenskommen signal. Ett ögonblicks intensiv tystnad döljer.

MUSIKEN DRAR IGÅNG; omedelbart, som en kraftfull vind som sveper iväg allt levande inne i auditoriet. Vi känner genast igen stycket: samma melodi som Isabelle ältat.

I ISABELLES ANSIKTE följer vi reaktionen då stycket tar tag i hennes känslor; får ett helt nytt liv och lyfter till höjder hon bara fantiserat om. Det här är perfektion.

EXT. HYRESHUS/INT. TAXI -- STOCKHOLM – SENARE

GENOM EN BILRUTA ser vi DIRIGENTEN parkera sin Mercedes och och kliva ut. Isabelle sitter i baksätet på taxin, fiollådan krampaktig i famnen; ser DIRIGENTEN låsa och titta på klockan.

TAXICHAUFFÖR

Ska du av här eller?

Isabelle rycker till; börjar fumla fram pengar att betala med. Hon ser att dirigenten är borta; kliver ut och korsar gatan. HYRESHUSET sträcker sig fem våningar upp. Fasaden är perfekt; ett hus av anrik arkitektur.

Stadsdelen tycks vila i tystnad och harmoni. Hon tittar på PORT-
NAMNEN. Hennes blick faller på

SIN EGEN REFLEKTION i portfönstret. En missnöjd min; sedan får hon
snabbt fram ett läppstift och bättrar på läpparna. Då ser vi i re-
flektionen bakom henne...DIRIGENTENS SILHUETT, stilla.

DIRIGENTEN

Varför följer du efter mig?

ISABELLE fryser i rörelsen. Hon ser ut som om hon hoppas att hon
ska försvinna om hon inte rör sig. Det gör hon inte. Dirigenten
lägger en hand på hennes axel. Isabelle vänder sig, läppstift
smetat lite utanför. Han stirrar argt på henne.

DIRIGENTEN

Du behöver inte oroa dig, du får
godkänt. Gå och tvätta av dig!

Han kastar en föraktfull blick mot hennes målade läppar. Sedan
kliver han förbi och försvinner in i porten. Isabelle stirrar
chockat efter honom. Sedan tvärvänder hon och börjar springa. Ett
klirr hörs då NYCKLARNÄ faller i gatan. Men hon ser inte.

KLIPP TILL EN TVÄRGATA då Isabelle passerar hörnet, fiollådan dan-
sande mot magen. Först där vågar hon stanna upp och luta sig mot
väggen, andfådd. Förkrossad gömmer hon ansiktet.

INT. ISABELLES LÄGENHET - KVÄLL - SENARE

KLIPP TILL "CEREMONIN" PÅ EN TV: ISABELLE HUPPERT och SANDRINE
BONNAIRE tätt sammanslingrade framför en TV i filmen, vår TV kas-
tande ett hypnotiskt flackande blått sken över...

ISABELLE och LINDA, tätt sammanslingrade - i exakt samma posi-
tion, som två systrar förenade i en djävulspakt. En halvtömd VIN-
FLASKA står på bordet intill. Isabelle tar flaskan och håller upp
mer åt dem båda. Med en full-i-fan-blick:

ISABELLE

Jag vet: vi sminkar oss. Till
prostituerade.

LINDA

Yek.

ISABELLE

På skoj bara.

Linda tittar på Isabelle: menar hon allvar? Det gör hon. De brister ut i gemensamt skratt. Varför inte?

INT. GRAND HOTELL – PIANOBAREN – SEN KVÄLL

BARPIANISTEN harvar på en version av "Someone to Watch Over me". Ett diskret sorl vilar över baren trots den sena kvällen. Klientelet är detsamma som sist, bara FLER AFFÄRSMÄN.

TVÅ KVINNOR kommer in; hårt sminkade, pälsar på. Vi känner knappt igen ISABELLE och LINDA. Vi tar in Isabelles vaksamma blick som synar baren. Dirigenten är inte där. En skugga av besvikelse; sedan tar hon kompisens pälsklädda arm:

LINDA

Akta pälsen, mamma blir asförbannad!

NÄRMARE PÅ EN KOSTYMKLÄDD MAN i baren då de slår sig ned och kämpar för att upprätthålla det sofistikerade rollspelet. BARTENDERN stannar framför dem. Med tillkämpad auktoritet:

ISABELLE

Två Gin och Tonic.

Bartendern ger dem en misstänksam blick. Ska just inflika då:

AFFÄRSMAN

Låt mig bjuda på det.

Flickorna tittar på varandra i stum häpnad. Hinner inte protestera för än har han tagit upp ett AMERICAN EXPRESS-KORT och gett det till bartendern. De får sina drinkar. Isabelle tar upp en cigarett. Mannen tändar den. Hon kastar en blick bakom axeln. Fortfarande ingen dirigent. Mannen ler osäkert.

INT. HOTELLRUM – GRAND HOTELL – SENARE

KLIPP TILL MANNENS KOSTYMKLÄDDA RYGG vänd mot oss medan hans hand söker i rumsbaren efter något passande. Han sneglar bakåt uppenbart mer nervös nu och röd i ansiktet av alkoholen.

ISABELLE och LINDA har stannat avvaktande vid dörren. Linda börjar se tveksam ut, nästan ängslig och viskar något till Isabelle. Hon svarar med en vass armbåge. Plötsligt står mannen framför dem - med två Gin och Tonic.

AFFÄRSMAN

Är det inte...lite varmt i dom där?

De inser plötsligt att de har pälsarna kvar på sig. De känner sig plötsligt dumma. Isabelle ger kompisen en blick och rycker på axlarna; låter pälsen glida av och blottar en generös urringning. Kring halsen har en svart scarf

LINDA

Jag tycker det är lite kallt.

Hon behåller sin på och skjuter Isabelle en arg blick. Men hon har redan satt sig på dubbelsängen i en utmanande pose.

AFFÄRSMAN

200 dagar om året.

Hans mumlande kommer oväntat, som till sig själv. Han tittar vemdigt ned i drinken. Flickorna tittar förvånat på honom.

AFFÄRSMAN

200 dagar om året. Så här. Allt man ser är hotellrum. Det är klart man ibland...

ISABELLE

Vad gör du?

Han tittar upp, nöjdare över att ha blivit tillfrågad.

AFFÄRSMAN

Säljer skit. Det är vad jag gör. Prozac. Jag övertygar folk om att de blir lyckliga. Men det det är skit. När det slutar verka.

Det är plötsligt en mycket tragisk, deprimerad figur som står framför oss, blicken ned i drinken igen, tung av sina skuggor. Flickorna ser illa till mods ut. Plötsligt sliter mannen med kantiga rörelser upp plånboken och daskar två sedlar i bordet:

AFFÄRSMAN

Ska ni visa era fittor någon gång eller ska ni bara stå där?

Flickorna ser helt chockade ut av den återhållsamma vreden. Står som handfallna då de ser honom hålla i något: SIN PENIS.

De utbyter en förskrämd blick och retirera mot dörren. Affärs-
mannen drar chockat igen gylfen han då han inser sitt misstag

AFFÄRSMAN

Vänta. Jag trodde ni var...hade
jag vetat det hade jag aldrig...
Jag brukar inte göra så här.

Hotellrumsdörren öppnas av klasskompisen. Isabelle har fått på sig
pälsen igen med en förskräckt min. Mannen blir desperat:

AFFÄRSMAN

Snälla. Stanna. En stund bara.

Hans blick en hunds skamsna. I ett kort ögonblick ser han full-
ständigt förkrossad ut. Flickorna har stannat i dörren, av hans
desperata vädjan. Sedan hör de den återhållsamma vreden:

AFFÄRSMAN

Fan. Fan. Var inte arga. Jag är
så jävla jävla ledsen...

Han tar ett sista steg efter. Men då åker hotelldörren igen.

INT. DAMTOALETT – GRAND HOTELL – SENARE

TOALETTDÖRREN slits upp med en duns och Isabelle och Linda störtar
in; drar snabbt igen dörren bakom sig som för att skydda sig. Dam-
toaletten är helt tom. Linda vrider på en KRAN med full kraft och
börjar desperat gnugga bort sminket.

LINDA

Fyfan. Fyfan. Lova och inte säga
något, mina föräldrar skulle
strypa mig om de fick veta-

Isabelle svarar inte. Hon har fått syn på sin egen spegelbild:
blek, sminkad till oigenkännlighet. Hon möter Lindas blick i spe-
geln. Då släpper chocken. De börjar skratta. Hysteriskt.

LINDA

Herregud...Vad gör vi nu?

ISABELLE

Vi får väl förbli oskulder.
Resten av livet.

INT. ISABELLES LÄGENHET/EXT. PORT – SEN KVÄLL

GENOM FISH EYE-ÖGAT i ytterdörren ser vi hissen anlända och ISABELLE kliva ut...och bli stående framför dörren. Hon börjar söka igenom fickorna. Då hon inte hittar det böjer hon sig fram och gläntar på BREVLÅDAN.

LJUS tränger in i den mörka hallen och faller på Isabelles glimmande NYCKELKNIPPA. Ytterdörren går upp och Isabelle blir stående som silhuett i öppningen. Sedan plockar hon förvånat upp nycklarna. Glömde hon dem? Hon tänder hallbelysningen.

INT. TOALETT – LÄGENHET

Utmattad tittar hon på sig själv i spegeln. Ser spår av smink kvar; sätter på kranen och låter en handkupa vatten skölja ansiktet. Färdig torkar hon sig noggrant i ansiktet.

NÄRMARE PÅ TOALETTSPEGELN delvis dold av imma. Hon börjar gnugga bort den för att kunna se sitt ansikte bättre. Bakom henne står toalettdörren på glänt och blottar mörker.

TOALETTSTITSEN ÅKER UPP; Isabelle drar ned byxorna och slår sig ned. Sedan kommer det, i en enda lång strilande flor. Då börjar LJUDEN utkristallisera sig igen ovanför. GNISSLANDE, rytmiska kroppar följt av ett piskljud.

ISABELLE GRIMASERAR som och handen åker in mot underlivet i en reflex av smärta. Ljuden fortsätter allt intensivare. Isabelle blundar. Men det hjälper inte. Till sist sätter hon händerna för öronen och börjar nynna högljutt.

INT. VARDAGSRUM – LÄGENHET

STEREONS DISPLAY börjar gnistra. Sedan dundrar KLASSISK MUSIK ut. Samma stycke som i inledningen. Isabelle höjer volymen ytterligare för att dränka ljuden sedan går hon fram till...

SPEGELVÄGGEN och tar ett grepp om balettstången. Stretchar som i uppvärmning. Inväntar en melodipassage och - i en perfekt rörelse till rytmen - kastar upp ett ben och huvudet bakåt -

rätt mot skuggan bakom. ISABELLE BLIR SÅ CHOCKAD att hon ramlar. Hon hinner inte ens skrika för än DIRIGENTEN sitter grensle över henne och ger henne en örfil. Hon skriker och försöker skydda ansiktet, men rösten dränks.

DIRIGENTENS ÖGON lyser av vrede i mörkret; en man pressad till den yttersta gränsen. Han börjar slita av sig skjortan.

Isabelles kropp kränger i spasmer under honom, men hon sitter fast som i ett skruvstäd. Han böjer sig fram, och TVINGAR SIG PÅ HENNE MED EN KYSS. Hon sprattlar med benen och träffar en stol. På stolen ligger FIOLLÅDAN som ramlar ned. Dirigenten vrider huvudet och ser STRÅKEN glimma på golvet.

DIRIGENTEN

Varför följde du efter mig? Vill du leka, är det det du vill?

KRAS! ISABELLE TRÄFFAR SPEGELVÄGGEN som spricker upp. Hon stirrar på sin egen blodiga spegelbild. Dirigenten har lyft henne med ett grepp i nacken. I spegelbilden ser hon honom slita ned hennes byxor, pressad mot balettstången.

DIRIGENTEN

Blir du kåt av att tjuvlyssna?

DIRIGENTEN har fått ned sina byxor nu och famlar innanför. Leken är inte roligt längre. Men hon är för paralyserad av skräck för att bjuda på motstånd. I en sista desperat flykt retirerar hon i sinnet och låter tummen söka sig till munnen.

DÅ PLÖTSLIGT SER VI ett par armar ta strypgrepp om dirigenten. Hans ögon vidgas i förvåning. Sedan hostar han. Hans armar blir livlösa och greppet om Isabelle lossnar. I SPEGELN ser hon falla ned på alla fyra och blotta...

KVINNAN OVANFÖR bakom, ansiktet lysande av hämndlystnad. I handen har hon FIOLSTRÅKEN. Dirigenten har vikt ihop sig i ett knyte av smärta. Han stirrar på sitt blodiga sköte.

EXTREM N.B I SPEGELBILD då hans mun vidgas som i ett ursinnigt skri av smärta. Men det kommer aldrig. Kvinnan släpper stråken. Sedan går hon fram och tar Isabelle i sin famn. Isabelles kropp börjar skaka av chocken. Vi sluter in på...

FIOLSTRÅKEN PÅ GOLVET som glimmar till, kladdig av blod...

- S L U T -